GODEFRIDUS ADMONTENSIS
Admont, 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 55r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25968
Copyright: Admont, Benediktinerstift

chorus anglicus cernere. licet sup turba iam tuo
sustinente. misereri se miserator dns diceret. igno
rans tam si iā consumatus omnib' p semetipsū descen
surus esset ad inferos. aut si forte longiores adhuc
dilationis moras prendere. donec nouissima canen
te tuba. duplicē singulis stola immortalitatis redde
re. pscrutari plenius cupiebat. thesaurū absconditū
latentis misericordie. unde uel qs istos saturare in infer
no posset solitudine. Est inquit miserator dne lon
ga ualde et laboriosa expectatio. qua te electissima
hec turba sustinet in inferno. ubi locus horroris et
uastitatis solitudinis. quamdiu sola deerit claritas tue uisi
onis. Et qs dinator dne turba hanc saturare in infernali
potest solitudine. qs sola delectat pseruata maiestatis tue.
Nulle qdē delicie. nulla noue refectionis mensa tuis
ultra parat famelicis. si tu agnus immaculatus. ag
nus iā immolatus adimplere eos lenicia uulti tui
distuleris. Sic mirū cuiusb' celestis patrie humane
redemptionem ēgratulantib'. sic redemptori benignissimo
suauiu interrogationem respondentib'. qd piis misericor
diis ipse mitissimi interrogando respon
dent. ordo narrationis euangelice consequenter innu
it. Quot inquit panes habetis. Consideremus q qd
suauitatis. qd dulcedinis in se benignissima hec
interrogatio contineat. cui ipsū fontē scientie nil nesci
re nullus ambigat. Quot panes habeant ipse cog
nitor uniuersorē interrogat. interrogando nota eis
faciens hec que facturus erat. qa non diu profecto
scire poterant spē anglica. qd ad cenā magnam.
cenā agni immaculati. iā capitui illi erant re